

פרשת לך לך – חמישי

(כא) וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־סָדָם אֶל־
אֲבָרָם תֶּן־לִי הַנֶּפֶשׁ וְהָרֶכֶשׁ
קַח־לָךְ: כא ואמר מלכא
דסדום, לאברם: הב
לי נפשתי, וקנינא סב
לך.

רש"י א תן לי הנפש. (הגופים מן) השבי שלי שהצלת החזר לי
הגופים לבדם:

(כב) וַיֹּאמֶר אֲבָרָם אֶל־מֶלֶךְ
סָדָם הֲרַמְתִּי יָדִי אֶל־יְהוָה
אֵל עֲלִיּוֹן קִנְיָה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
רש"י א הרמתי ידי. לשון שבועה.
מרים אני את ידי לאל עליון וכן בי נשבעתי נשבע אני וכן
נתתי כסף השדה קח ממני נותן אני לך כסף השדה וקחהו
ממני:

כב ואמר אברם אלמלכא
למלכא דסדום:
ארימית ידי בצלו קדם
יי אל עלאה, דקניניה
שמיא וארעא.

כג אם מחוט ועד שרוף נעל. אעפב לעצמי מן השבי: ואם
אקח מכל אשר לך. ואם תאמר לתת לי שכר מבית גנזיך לא
אקח: ולא תאמר וגו'. שהקדוש ברוך הוא הבטיחני לעשרני
שנאמר ואברכך וגו':

(כד) בַּלְעָזַי רַק אֲשֶׁר אָכְלוּ
הַנְּעָרִים וְחֶלֶק הָאֲנָשִׁים
אֲשֶׁר הָלְכוּ אִתִּי עֲנֵל אֲשַׁכֵּל
וּמִמָּרָא הֵם יִקְחוּ חֶלְקָם: ס

רש"י א הנערים. עבדי אשר הלכו
אתי ועוד ענר אשכול וממרא וגו'. אף על פי שעבדי נכנסו
למלחמה שנאמר הוא ועבדיו ויכס. וענר וחבריו ישבו על
הכלים לשמור אפלו הכי הם יקחו חלקם. וממנו למד דוד
שאמר כחלק היורד למלחמה וכחלק היושב על הכלים יחדיו
יחלוקו ולכך נאמר (ש) ויהי מהיום ההוא ומעלה וישימה
לחוק ולמשפט. ולא נאמר והלאה לפי שכבר נתן החוק בימי
אברם:

כד בר, מדאכלו
עולימיא, וחולק
גבריא, דאזלו עמי:
ענר אשכול וממרא,
אנון יקבלון חולקהון.

כה אחר | הדברים האלה
היה דבר־יהוה אל־אברם
במחזה לאמר אל־תירא
אברם אנכי מגן לך שכרך
הרבה מאד:

רש"י א אחר הדברים האלה. כל מקום שנאמר אחר סמוך אחרי
מופלג (בראשית רבה). אחר הדברים האלה. אחר שנעשה לו נס
זה שהרג את המלכים והיה דואג ואומר שמא קבלתי שכר
על כל צדקותי לכך אמר לו המקום אל תירא אברם: אנכי
מגן לך. מן העונש שלא תענש על כל אותן נפשות שהרגת
ומה שאתה דואג על קבול שכרך שכרך הרבה מאד:

כו ואמר אברם, יי
אלהים מא תתין לי,
ואנא, אזיל דלא ולד;
ובר פרנסא הדין
דביתי, הוא דמשקאה
אליעזר.

כז ואמר אברם הא לי
לא נתתה זרע והנה בן־ביתי
יורש אתי:

רש"י א הן לי לא נתת זרע. ומה תועלת בכל אשר תתן לי:

כח והנה דבר־יהוה אליו
לאמר לא יירשך זה כי
אם אשר יצא ממעיך הוא
יירשך:

כט ויציא אתו החוצה ויאמר
הבט־נא השמימה וספר
הכוכבים אם־תוכל לספר
אתם ויאמר לו כה יהיה
זרעך:

רש"י א ויציא אותו החוצה. לפי פשוטו הוציאו מאהלם לחוץ
לראות הכוכבים. ולפי מדרשו אמר לו צא מאצטגנינות
שלקך שראית במזלות שאינך עתיד להעמיד בן. אברם אין לו
בן אבל אברהם יש לו בן שרי לא תלד אבל שרה תלד אני
קורא לכם שם אחר וישתנה המזל דבר אחר הוציאו מחללם
של עולם והגביהו למעלה מן הכוכבים וזהו לשון הבטה
מלמעלה למטה:

ל והאמן ביהוה ויחשבה לו
צדקה:

רש"י א והאמן בה'. לא שאל לו אות על זאת אבל על ירושת
הארץ שאל לו אות ואמר לו במה אדע: ויחשבה לו צדקה.
הקדוש ברוך הוא חשבה לאברם לזכות ולצדקה על האמונה
שהאמין בו. דבר אחר במה אדע לא שאל לו אות אלא אמר
לפניו הודיעני באיזה זכות יתקיימו בה אמר לו הקדוש ברוך
הוא בזכות הקרבות:

מ ואמר אברם לא
אני ולא עבדתי ית אברם.

נאמר אברם לא
אני ולא עבדתי ית אברם.

נאמר אברם לא
אני ולא עבדתי ית אברם.

נאמר אברם לא
אני ולא עבדתי ית אברם.

נאמר אברם לא
אני ולא עבדתי ית אברם.

נאמר אברם לא
אני ולא עבדתי ית אברם.

נאמר אברם לא
אני ולא עבדתי ית אברם.

נאמר אברם לא
אני ולא עבדתי ית אברם.

נאמר אברם לא
אני ולא עבדתי ית אברם.

נאמר אברם לא
אני ולא עבדתי ית אברם.

נאמר אברם לא
אני ולא עבדתי ית אברם.

נאמר אברם לא
אני ולא עבדתי ית אברם.

נאמר אברם לא
אני ולא עבדתי ית אברם.

נאמר אברם לא
אני ולא עבדתי ית אברם.

נאמר אברם לא
אני ולא עבדתי ית אברם.

נאמר אברם לא
אני ולא עבדתי ית אברם.

נאמר אברם לא
אני ולא עבדתי ית אברם.

נאמר אברם לא
אני ולא עבדתי ית אברם.

נאמר אברם לא
אני ולא עבדתי ית אברם.

נאמר אברם לא
אני ולא עבדתי ית אברם.

נאמר אברם לא
אני ולא עבדתי ית אברם.

נאמר אברם לא
אני ולא עבדתי ית אברם.

נאמר אברם לא
אני ולא עבדתי ית אברם.

נאמר אברם לא
אני ולא עבדתי ית אברם.

נאמר אברם לא
אני ולא עבדתי ית אברם.

נאמר אברם לא
אני ולא עבדתי ית אברם.

נאמר אברם לא
אני ולא עבדתי ית אברם.

נאמר אברם לא
אני ולא עבדתי ית אברם.

נאמר אברם לא
אני ולא עבדתי ית אברם.

נאמר אברם לא
אני ולא עבדתי ית אברם.

נאמר אברם לא
אני ולא עבדתי ית אברם.

נאמר אברם לא
אני ולא עבדתי ית אברם.

נאמר אברם לא
אני ולא עבדתי ית אברם.